

En mangfoldighed af farver.

Her i det spæde efterår forandrer vores verden sig. Mennesker og dyr går nye vilkår i møde, uden at slippe de gamle rammer og rutine helt.

Omgivelserne skifter karakter og hverdagens rammer ændres. Også dagligdagen får nye rutine efterhånden som de lyse timer bliver mindre, og planter og blomster går i vinterhi. Skovens blade skifter farver, inden de drysser af træerne og lægger sig som en tynd dyne på jorden. Inden for tænder vi op i brændeovne og skruer op for radiatorerne, mens vi vænner os til at skulle skrabe morgenfrost af bilens vinduer inden afgang.

Meget af efteråret tager vi imod med glæde, som f.eks. æblerne. Mens andet har en mindre glidende tilvænning, som

f.eks. irritationen over at skulle skifte til vinterdæk...

Efteråret minder mig om et maleri, jeg engang så. Desværre har glemt titel og kunstner, men lærredet var dækket små 4x4cm kvadrater i alle mulige farver, som en mosaik. Gule, blå, grønne, røde, hvide, sorte, lilla osv. Mange farver gik igen flere gange, men samlet set var hele det store lærred én stor mangfoldighed af farver. Lidt ligesom vi kender det fra farvekortene hos farvehandleren, bare uden orden og system, men i total kaos og opløst orden.

Maleriet handlede, for mig, om livet – hele livet. Ikke kun de store øjeblikke, men også de helt små stunder – og alle dem imellem. Hver farve kunne være udtryk for en bestemt følelse eller en begivenhed, i livet.

Det, der fangede min opmærksomhed ved billedet var, at det var en meget enkel og præcis skildring af netop livet.

For sådan er livet jo – en mangfoldighed af følelser, farver og begivenheder.

Sommerens gule sol og varme. Den lyserøde forelskelse og den dybe røde kærlighed. Følelsen af nyt liv og energi i det grønne græs mellem vores tæer. Den sorte sorg når vi mister. Den grå hverdag når dagene ligner hinanden. Den hvide uskyld hos en baby. Den blå horisont, fyldt med håb og drømme for fremtiden. Hver enkelt kan selv lægge til. Hvert menneske har sine egne farver i deres liv. Men fælles for os alle er, at vi – i forskellig grad – har alle farver i vores liv. Vores liv er jo en mangfoldighed af farver, følelser, oplevelser, vilkår, tro og handlinger. Vi er alle som det maleri med farvemosaikken. Og vi lever alle i årets skiftende farver og vilkår.

Men vi er – uanset, hvilke farver, der fra tid til anden hviler over os – aldrig ude af Guds øje.

Skaberens palet af farver dækker hele vores liv – ingen farve, ingen stund, er uden for Skaberens hånd og værk. Det kan vi tro på, når vi hører Jesus sige, at Gud er med os alle dage indtil verdens ende. De ord er sagt til hvert eneste af os i vores dåb. Og ordene kan give en trøst om, at vi aldrig er uden Gud hos os. Og når han sender sin søn i døden for os, for at vi heller ikke dér skal gå alene, hvor meget mere er Han så ikke med os i *livet*?

Gud skifter ikke dækkene på bilen for os. Han fjerner heller ikke bladene i indkørslen. Ej heller sparer Gud os for sorgens smerte. Men Gud er med os, når vi oplever ændringer i vores hverdag og liv – med os, ikke fjernt fra os.

Når vi er tynget af sorg er det fordi vi har mistet nogen, som vi elskede og holdt af. Sorgen fjerner ikke mindet, men minder os om én, vi skal være taknemlige for at have haft i vores liv. De irriterende blade i indkørslen minder os om en sommer, hvor de hang som en fryd for øjet på træer og buske.

Og hvis vi ikke kan finde isskraberen er det som regel fordi vi ikke har brugt den længe. De mørke nuancer i livet er mørke, fordi de står i kontrast til de lyse farver, som livet heldigvis også er. Jesus lærer os, at Gud er med os i alle farver – både i vores liv og vores død.

Intet menneske er for småt i Guds øjne, eller for lidt værd for Hans ophøjethed. Alle er vi lige meget værd – og Gud vil bruge sine farver på at male alle vores liv. Vi er – hver og én – alle Guds farver værd!

Det er smukt fremstillet i Arne Haugen Sørensen's billede, ”Opstandelse”, hvor Guds hænder bærer og fører mennesket. Jeg kan ikke huske, hverken kunstner eller titel på maleriet med alle farverne. Men det kunne meget passende hedde ”Mennesket”, af Gud...

Mads Zachodnik

